Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje:
KAREL V. RAIS.

"Drahá slečno! Odpusťte, píši v největším rozechvění. Asi před hodinou obdržel jsem dopis váženého pana otce Vašeho; přikládám jej, abyste pochopila mou náladu. Chvíle, jež prožívám, — jsou těžké. Takové krutě výčitky a pohany znova a znova z těch řádků vyčítám! Vy, drahá duše, víte, že hleděl jsem na Vás jako na světici, že Vaše milé oči byly mi jasnými hvězdami, a že po celou dobu, kterou Vás v srdci nosím — a je to již dlouhá doba — nejvíce mučívalo mě pomyšlení, že jste bohata, a největším přáním mým bylo, abyste byla chuda jako já, abych Vás tak spíše mohl nazývati svou. Vždyť jen Vaše bohatství bylo příčinou, že jsem tak dlouho všecku lásku v sobě ukrýval, a jen drahé oči Vaše dodaly mi odvahy, abych Vám řekl, že jste mou luznou pohádkou, že nad Vás nemám pod nebem. Ale tím se útrap mých neumenšilo, naopak, den ze dne přibývalo pochybností, že bych libezné vůliny své kdy dosáhl. Ale opět měl jsem chvíle, kdy věřil jsem v sebe, ve svou práci, a že ve Vaši lásku doufaje, tím štěstí svého dobudu. Řekla jste mi, že pan rada nelibě na lásku moji patří, ale že tak ji zamítá, jsem netušil. Všude trpím za to, že jsem chud, nemohu ku předu, poněvadž zápas o denní chléb drsně vláčí mne zpět. Ale přemáhal jsem vše, vzpomínka na Vás bývala mi posilou. Teď však stojím zničen. Nejen pro ty hrozné nespravedlnosti páně radovy, ale poněvadž píše: "Neznepokojujte mé dobré dcery, jež otci nikdy zármutku nezpůsobila; nebude-li obtěžována, zapomene, sama mě o tom ujistila." Drahá Melanko, zoufám si z těch slov. Není možno, abyste je byla vyřkla! Toužím s Vámi promluvit. Budu v poledne čekati na nábřeží před Národním divadlem. Vím, že až příliš mnoho žádám, ale je třeba rozhodnouti se. Nepřijdete-li, tu bude to také odpovědí. Ostatní bylo by mi již lhostejno, neboť bych viděl, že bláhovostí bylo všecko moje toužení, všecka naděje. Přijďte, Melanko! Váš Králiš."

Rada přeletěv dopis, stál chvilku jako v mrákotách. Hněv i úzkost v něm zápasily. Položiv dopis vzal druhý, v ostřižech zakrytý list; nahledl do něho a vida své vlastní řádky, prudce jej smačkal a vstrčil do kapsy. Chvátaje zpět, maně se v druhém pokoji zahleděl na velkou podobiznu zvěčnělé ženy — a již hodil na sebe kabát, klobouk a letěl do kuchyně.

"I pro pána, já chci dávat oběd, a milostpán taky utíká," smála se Ápa, ale rada neodpověděv, již byl za dveřmi a uháněl se schodů. Na ulici rozhledl se v pravo, v levo, přes ulici zakýval na fiakristu a klusal mu naproti.

"K Národnímu divadlu!" rozkřikl se, "ale honem!" A již byl ve voze.

Vozka vyšvihl se na kozlík, a uháněli na Ferdinandovu třídu. Rada pořád vyhlížel, ale marně pátral. Když vozka zastavil, hodil mu do široké dlaně něco stříbra a klusal na nábřeží. Na chodníku se zastavil, několikráte vdechl chlad plynoucí z hladiny vodní a hleděl na všecky strany. Doběhl až na Tylovo náměstí, ale nespatřiv, koho hledal, vracel se ke kamennému mostu. Horko mu bylo, nohy se pod ním klepaly, srdce mu hlasitě bušilo, ale nedbal. Nedošel však ani polovice nábřeží; vida, že ani zde hledaných osob není, spěchal opět zpátky k Žofínu.

Jsou-li tam, jsou-li tam! hučelo mu v hlavě, ale hned naskytovala se mu odpověď, že nejsou. Co z toho bude, co z toho bude! Dítě nešťastné!

Hlavou prolétla mu vzpomínka na pantátovu vypravování a jeho slova: "Takové dobráčka a konička štěstí nemůže užít!" Při pomyšlení na doktorovu dceru stále volal Melanku. Jen kdyby tu zapoň byla, ale tak nevím, co počít!

Celý Žofín obešel, ale nespatřil člověka. Kluno tam bylo, jen voda hučela a šplounala. Staré stromy i keře klidně vyhřívaly se v teplém slunci a rozestíraly šedé stíny. Rada byl již unaven a s chutí byl by padl na drn, ale prchal z ostrova.

Kam ještě? myslil si vleka se zpátky nábřežím. Pohleděv na Střelecký ostrov, pustil se tam. Ale zdálo se mu, že vše již je marno, že Melanky nenalezne.

Snad bude doma — mohli jít uličkami. Ale není-li, není-li! a úzkost div ho neshroutila. "Co bych si počal!" zaúpěl maně se zastaviv.

Anebo šla k němu — poslechla ho! a při tom pomyšlení sevřela se mu ramena a v hrdle jej dusilo. Hlasitější pleskot vln opět jej vzpružil, tak že hnal se dál.

Proti němu viekla se stará drožka a hubený, srstnatý koník belhal na jednu nohu. Most se houpal, až radu závrať pojímala. Potkával lidi, ale ani o tom nevěděl.

Přibližuje se k budově uprostřed mostu, upřeně pohlížel v pravo, kde se mezi vytáhlými kmeny šedala široká cesta. A tam je spatřil oba...

Letěl dovnitř, ale na schodech se zastavil a slzy mu vhrkly do očí. Opřel se o zeď a dýchal znaven. Po chvilce umdlen, ztýrán, šátkem utíraje si tváře loudavě vkročil mezi zeleň. Sotva že po písku učinil dva kroky, Melanka i Králiš jej spatřili.

"Tati!" vydechla dívka a dala se do usedavého pláče. Králiš pevně vzal jí za ruku a několika kroky šli radovi vstříc.

Rada byl v tváři rozpálen, chvěl se, svrchník měl rozepjatý, klobouk v týle a zemdlenýma vlažnýma očima pohleděl na dceru a potom na Králiše. Brada se mu klepala, ale promluviti nemohl.

"Pane rado, račte se upokojit," vroucně promluvil Králiš a sahal mu po ruce. Ale rada couvl.

"Jak to se mnou, mladý pane, jednáte!" náhle přísně zasípěl.

"Tati, pro Boha!" zaúpěla Melanka.

"Pane rado, odpusťte — znal jste mého otce, mě jste míval rád — nejednali jsme nikdy špatně — —" přerývavě, patře s rady na Melanku prosebně mluvil Králiš. Byl pobledlý, vlasy lepily se mu na spocené čelo a z očí mu hleděla bolest.

Rada volně napříč přešel cestu, narovnal si klobouk, utíral si tváře a hleděl nabrati dechu. Přistoupiv ke Králišovi znova zahleděl se mu do očí.

"Takovou jste měl ke mně pozornost!" zvolal přísně.

"Vždyť jsem se ještě nemohl osmělit — chtěl jsem dřív něčím být!" již klidněji, vroucně odpověděl mu mladík.

Rada obrátil se k Melance chtěje zavyčítat, ale vida ji ustrašenu, skleslou jako vadnoucí květinu, jen trpce zakýval a mlčel.

"Račte odpustit, ale ty výčitky v dopise nebyly pravdivé!" opět Králiš promluvil.

Rada chvilku hleděl do písku a z nenadání řekl: "Pojďme domů!" a již napřed se vracel. Ale sotva že učinili několik kroků, opět se k nim obrátil a pravil rychle: "Jsem otec, a tu přestává všecko! říkáte, že ji máte tolik rád — ale dokažte to, mladý pane!"

"Činím co mohu — do zimy chci býti hotov s doktorátem."

Rada rychle zamrkal.

"Ty bys taky měla být moudřejší — ať ukáže, že v těch básních nelže!"

Melanka se hlasitě, jásavě zasmála, skočila k otci, chytla ho kolem krku a tiskla jej k hadrům udýchána volajíc: "Tatínku, tatínku, vždyť já jsem věděla, že mě máš rád!"

"Ty — ty —" pokroutil jí trpce, a jak se jí podíval do očí, tu vzpomněl si na ni nebožky chotě a již měl rosu na brvách. Ustřel jí rukou a řekl: "Pojďme, ať nás nikdo nevidí!"

Po mostě šli volně vedle sebe, rada uprostřed, ale nemluvili.

Na Ferdinandově třídě z nenadání podíval se na Králiše a řekl: "Taková panenka jako dcera Melince všekrát nepíše, zasloužil si lepších!" a sevřel dceři ruku.

Když došli k domu, Králiš němě smekl.

Rada podal mu ruku, přísně podíval se mu do očí a beze slova vešel. Melanka také sevřela Králišovu dlaň, potřásla, usmála se a běžela za otcem.

Ápa spatřivši je společně vcházeti, stáhla rty a vztýčila hlavu do týla.

Když rada v pokoji odložil kabát, klobouk a hůl, postavil se před dceru a řekl důrazně: "Alespoň nebudeš moci naříkat na mne! Po svačině si zajdeme k mamince!" a rychle se obrátil. Ale Melanka znova ho chytla okolo krku.

XI.

Pantáta vkročiv doma do kuchyně, klobouček měl v týle, čelo spoceno, tváře zardělé a kožich rozepjatý.

"Józa je doma?" ptal se rychle.

"Ba není, nějak dlouho jste soudili," usmála se paní.

Tu z pokoje chvátala Micinka jásavě volajíc: "Dědoušku, máš tu psaní!"

"Dedo — pšaný — pšaný —" obě paže majíc vztýčeny i Fína slavnostně hlásila.

"I sakulente, tak si přece vzpomněli!" rozesmál se a utíkal do pokojíka svleknout kožich a natáhnout bačkory.

Když se vrátil v kazajce, brejle maje na špičce nosu, paní doktorová s listem již čekala.

Vzav dopis, usedl a drže jej daleko od očí pozoroval obálku. Děti z obou stran přitiskly se k němu.

"Hm — ruka je Vášova," bručel.

"Co tu je — co tu je, dedo?" ukazujíc na obálku, ptala se Fininka.

"Na pána pána Josefa Bezouška, vejměnkáře v Praze —" tu se zasmál; "To oni se na poště chechtali, že jsou v Praze taky vejměnkáři!" a— a zase četl: "u pana doktora Josefa Bezouška v Jindřišské ulici. Co pak to — co pak to bude?" a vytáhnuv zavíráček rozřízl obálku. Narovnal si brejle, nahlédnuv do psaní, usmál se: "Aha, Kabelák!" Odkašlav si, začal přitlumeně čísti: "Milý Josef!"

"To jíš ty — Ožef!"

Pantáta přes brejle podíval se na Fininku, usmál se a kývl.

"Tat čty!"

"Já Tě nastokrát pozdravuju a líbám a doufám, že Tě těchto pár řádků při dobrém a stálém zdraví vynatrefí; co se nás týká, my jsme chvála Pánubohu zdrávi!"

"No tak vidíte, pořád takovou starost!" usmála se paní.

"No tat!" sepjavši ručky spokojeně přidala Fína.

"Už si všichni myslíme, kdy zas přijedeš, a těšíme se na Tě staří mladí. To Ty budeš o té Praze vypravovat a my poslouchat" — dědeček se usmál, zakýval a povídal si: "To taky že budu!" Srovnav brejle četl dál: "Švec Přetrhdílo se mezi nás dva tuze dral, ale my ho ke zpěvu nepustili, to je Tvoje místo. Tak můžeš být spokojen."

Pantáta zas povznesl oči a vykládal: "No, musím říci, že jsou věrni! To máme svou literáckou lavičku, a ten švec se tam tuze tlačil — ale kdo ho má poslouchat, pořádné noty nemá a moči do uší. Tak mi přece místa uchránili!"

Chvilku brousil po řádkách hledaje kde přestal, a spustil zase: "Taky jsi mne prosil, abych ti vypsal všecky noviny, a tak poslouchej. Starý Hejhal, víš, fabrický hlídač, je v Pánu —"

"To jsem přece blázen," pomalíčku povídal si pantáta a překvapen zíral do listu.

"Pamatuješ se na tu lavičku u fabrických kancelářů, na které vždycky už za soumraku seděl v kožichu a ruce v klíně? Na tě ho předevčírem ráno zrovna tak našli, ale byl už studený. Doslýchám, že doktor řekl, že ta smrt byla od srdce. Snad jsi dosluchl, že Hejhal užíval poslední čas doma nějaké urputnosti; nicméně prý na něj tlačili, aby jim barák už postoupil, ale nechtěl. Stará dědka s mladými proti němu, a byly z toho hádky a různice. Hejhal býval vždycky nemluva, ale poslední čas už chodil jako beran. Tuhle na večer, než zhasl na hlídku, se zas něco mezi nimi šustlo, a stará, jak povídá, řekla mu jen: Ty jsi naše neštěstí! Nic víc — ale to si tak vzal. Víš, že byl dobrý a spravedlivý člověk."

Dědeček sklonil ruku s dopisem na kolena a chvilku mlčel.

"To je, lidičky, novina," začal, "vždyť se vám ten člověk na večer, než jsem odejel, u mně stavoval a se mnou se loučil! Vy jste ho snad, Márinko, nepoznala, ale byl vám to dobrák člověk, kuřeti neublížil. Doma tkaleoval, a když se smrklo, šel hlídat; byl jako hodiny. Kde bych si byl pomyslil, že ho všekrát neuvidím! Kdykoliv jsem k večeru jezdíval s pole, vždycky jsem ho potkával. On jeho zeť, nějaký Juklíček, je žihavka, která ani jiným lidem pokoje nedá! nejednou na poli jsem ho slýchal nadávat. — Sám a sám byl třeba v brambořách, ale mezi kopáním křičel: Ó ty děláš pána, jen si dělej pána, můžeš dělat pána — já neměl chalupu jako ty, ale počkej, až na tebe dojde! To tak o sousedech říkával a když se rozvzteklil, tlouk pěstmi do hrud nebo se mlátil do prsou. Ale myslíval jsem si: Jsi hloupý nadýmač! Ale na mou tě milou — teď starého přivedlť se světa!"

(Pokračování.)

Prudké bolesti hlavy
nepřemohou studené náčinky. V tom případě vezměte jeden nebo dva Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii a za krátko je po bolesti. Účinkují příjemně a působí, že po trapném pocitu bolesti pozorujete jak se hlavě ulehčilo a nastal blahý pocit úlevy, po níž jste toužili. Žádejte Severovy Prášky v lékárnách. Cena 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Dr. F. H. Kučera
český lékař a ranhojič
VE VERDIGRE, NEB.
V každé době a do okolí jede na zavolání. 39tf
Farmerský telefon v úřadovně.
Jest hotov posloužiti krajanům!

F. M. Scoblík,
český právník
a obhájce.
VEŘEJNÁ PRAXE. 22tf
Security, Block - TYNDALL, S. D.

50,000 KNIH
Uplně Zdarma

Je to zázračná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řečí, jak lze vyléčiti ztracenou mužnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní šťávy, ztrátu síly, újedy, nezáživnost, žaludeční, jaterní, ledvinové a měchýřové nesnáze, revmatism, kapavku a nově chycené nemoci, sůženinu roury močové a všechny nemoce, vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná knížka vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčiti. Obsahuje celé skladiště vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by věděti. Tato knížka byla sepsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumání těchto zvláštních nemocí.

Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplaceně, v prosté zapečetěné obálce. Neposílejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNIHU.
DR. JOS. LISTER & CO.
B. 202-22 Fifth Ave., Chicago.
Pánové: Dle vaší nabídky byl bych potěšen, kdybyste mi poslali úplně zdarma jednu z vašich bezplatných knih pro muže.
Jméno .....
Ulice a číslo .....
Město ..... Stát .....

JOHN F. KREYČÍK,
český právník a jednatel
GREGORY, SOUTH DAKOTA
Prodám majetek kdekoliv všeho druhu a všech cen. Levné pozemky na prodej v Gregory, Tripp a Meyer okresech. Chcete-li koupit, prodat, aneb vyměnit svůj majetek, jen dopište o cirkulář aneb přímo přijeďte ke mně. Můj automobil jest Vám k službám. 49-tf

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přímo po nových dvoušroubových poštovních parnících od 7,500 do 10,000 tun snosnosti:
Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau,
Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od $55.00 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, která označena jest jako II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, výtečně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další zprávy podávají generální jednatelé:
aneb jejich zástupci v zemi.
A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Deadborne Str., Chicago, Illinois.

Nejsnadnější způsob k opatření si podivuhodného mluvícího stroje.

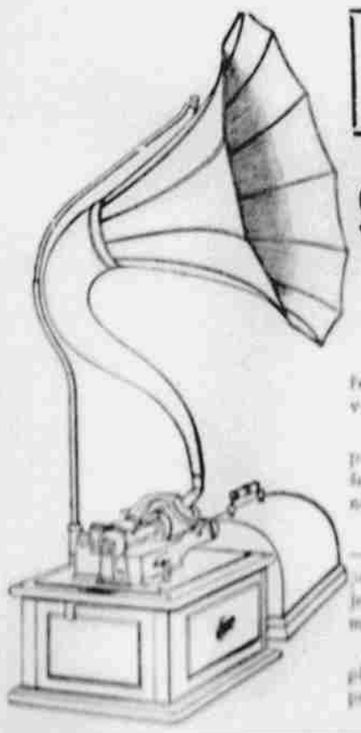

Zvláštní liberální nabídka pro čtenáře Pokroku Západu. Čtěte! : : :

$1 týdně, po zaplacení první splátky v obnosu $5, opatří Vám do vašeho domova pramen nejpoutavější a nejpoučnější zábavy nového věku — fonograf či mluvící stroj, buď "Edison" anebo "Victor" výrobv. Pomyslete si, i při tomto nepřekonatelně mírném a snadném splácení prodáme Vám ku př. $30 nebo $40 stroj za NEJNIŽŠÍ cenu, za kterou kdykoliv nabízen byl za HOTOVÉ kterýmkoliv obchodníkem, v kterýkoliv čas a v kterémkoliv místě. $1.00 týdně a žádný úrok. — $1.00 týdně a budete míti zpěvy, orchestrální i dechovou hudbu, řeči, žerty a případy ve vašem mateřském jazyku, které lehce si opatříte v každičký čas.

Některé z nejproslulejších zpěvů; nejkouzelnější hudba kdykoli nahraná byla, produkovaná Čechy a Poláky, a nyní, při podivuhodném zlepšení mluvících strojů, tyto zpěvy a tato hudba mateřské země jsou lahodnější a sladší než kdykoliv před tím.

Bydlíte-li ve městě, přijďte a vyslechněte naše polské a české rekordy — pošlete si pro náš nejposlednější seznam, v kterém tyto rekordy jsou popsány. Dále pamatujte, že zaplatíme všechny dopravní výlohy na tyto stroje a rekordy všem čtenářům Pokroku Západu, když posílány jsou mimo místo.

Neodkládejte koupi na jiný den—nikdy až dosud neměli jste takovou příležitost ku opatření si mluvícího stroje vysoké hodnoty za tak snadných podmínek—$1.00 týdně a žádný úrok.

Jsme authorizovanými západními zástupci vyrabitelů . . . . . .
Edisonových fonografů a mluvících strojů
a máme na skladě v každé době přes 100,000 rekordů, počítaje v to každý český a polský rekord. Pošlete si dnes pro nový cenník, popisující tyto rekordy.

NEBRASKA CYCLE CO.
15th & Harney Sts. Omaha, Neb. — GEO. E. NICKELL, Manager. — 334 BROADWAY, Council Bluffs, Ia.